

Terese Ekman. Jobbmonstret. Om att leva med autism och en omöjlig arbetsmarknad.
Nomen förlag

Jag har sett det inträffa så många gånger. Människor som länge kämpat en ojämn kamp med att komma till rätta på arbetsmarknaden eller med studierna och som allt mer betraktar sig själva som värdelösa. När man så efter en utredning fått diagnosen högfungerande autism, "asperger", inträffar en dramatisk förändring. Man slutar skuldbelägga sig själv. Blir stärkt i sin självkänsla och inser att det aldrig funnits någon osynlig krage att lyfta sig själv i.

Terese Ekman, som tidigare intervjuats i Corren, berättar i boken "Jobbmonstret" om en mödosam väg på arbetsmarknaden, där hon på olika arbetsplatser tvingades överprestera med utmattning som följd. Så länge diagnos saknades betraktades misslyckandena som hennes egna. Boken är ett långt CV, med en avslutande förteckning över arbeten, uppdrag och studier, riktat till en arbetsgivare som inte riktigt verkar finnas där. I dagens arbetsliv är det svårt att leva med autism. Fördomar, stress och högt tempo gör många arbetsplatser oåtkomliga. Men det är lika mycket arbetslivet som går miste om god kompetens som den sökande om ett arbete.

Terese Ekman petar håll på många fördomar om högfungerande autism. Till dessa fördomar hör "att så där kan vi väl alla känna oss". Den som säger så har grovt underskattat vad det är att leva i ett autismspektrum. "Jobbmonstret" är också ett möte med författarens kreativitet och konstnärlighet, en styrka som ofta tycks höra till diagnosen. Det är en angelägen bok som kanske kan få arbetsplatser att våga anställa och vinna mer för egen del. Den kan också tjäna som en blinkning till Psykiatriska kliniken i Linköping som lyckats trolld bort NPU, Neuropsykiatriska utredningsteamet. En kanin som för alltid försvann i trollkarlens hatt?

Jakob Carlander